

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713205019
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7713205019.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Praha 1, Nové město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, Česká republika, proti žalovanému F. Č., O. XX, o zaplatenie 1 562,91 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 14C/216/2013-86 z 30.9.2016 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom I. Konanie v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne zastavil, II. Žalobu zamietol a III. Žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca návrhom, doručeným mu 28.3.2013, domáhal proti žalovanému, ako navrhol postupovať v konaní, čím návrh odôvodnil, že doručil žalovanému návrh na vyjadrenie, žalovaný sa k návrhu vyjadril, že žalobu neuznáva, taká suma mu poskytnutá nebola, ani zmenku na takúto sumu nepodpísal, bolo mu poskytnutých 800 €, z ktorých zaplatil 3 splátky po 131 €, že podotkol, že na zmenke nie je jeho podpis, nakoľko on sa tak nepodpisuje a zároveň uviedol, že je voči nemu vedená exekúcia, na základe zmluvy o úvere, kde túto ešte nemá vyplatenú a, že po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav: Z exekučného spisu 11Er/109/2012 zistil, že 28.6.2010 uzavrela právna predchodkyňa žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o. (ďalej len POHOTOVOSTĚ) a žalovaný úverovú zmluvu 905100169, predmetom ktorej bolo poskytnutie mu úveru 800 €. Úver bol povinný zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 131 €. V ten istý deň bola vystavená zmenka s č.905100169 na 1 562,91 € a na zmenkový úrok 0,25 % denne od 7.2.2011. Zmenka s týmto „číslo“ a obsahom je pripojená aj k návrhu žalobcu v tomto konaní. Citujúc znenie § 75, § 76 ods.1, § 11 ods.1, § 14 ods.1, § 17 zák.č.191/50 Zb., § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 28.5.2010, a § 39 O. z., uviedol: V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo zo zmenky. Žalobca navrhol postup súdu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu č.861/2007 a Rady ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s čl.7 ods.1 Nariadenia. Podľa Nariadenia postupoval a zaslal žalobcovi tlačivo B a žalovanému tlačivo C s tým, aby sa k uplatnenému nároku vyjadril. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril a nezúčastnil sa ani nariadeného termínu pojednávania. V súlade s čl.5 ods.1 Nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejmé, že pôvodným veriteľom bola POHOTOVOSTĚ, o ktorej je všeobecne známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zák. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená

v súlade so zák. Za tým účelom vyzval žalobcu, aby predložil zmluvu, z ktorej je zabezpečený záväzok zmenkou. Žalobca jeho výzvu nerešpektoval a zmluvu nepredložil. Žalobcovi je známe, že zmluvný vzťah, z ktorého zmenka vznikla, je vzťahom spotrebiteľským. V exekučných veciach aj v uznesení Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach, ktorým bolo rozhodnuté o miestnej príslušnosti Okresného súdu (ďalej len OS) Michalovce a ktoré boli doručované žalobcovi aj v senáte 14C, je to jednoznačne konštatované. Žalobca preto musel počítať s tým, že vec nemôže byť posudzovaná len v intenciách zák.191/50 Zb., napriek tomu mu zmluvu nepredložil a nezúčastnil sa ani pojednávania ním nariadeného. Neúčast' žalobcu sa netýka iba tohto konania, ale všetkých konaní vedených pred OS Michalovce. Zo svojej činnosti zistil, že na OS Michalovce sa vedie konanie 11Er/109/2012 a že podkladom pre vydanie exekučného titulu bola zmenka, ktorá je uplatnená aj v konaní 14C/216/2013, Exekučný spis obsahuje aj úverovú zmluvu, z ktorej je preukázané, že zmenka kryla spotrebiteľský úver poskytnutý POHOTOVOST'ou. Preto napriek výhradám žalobcu musel posúdiť, či zmenka bola vydaná v súlade s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. Ide teda o skúmanie platnosti právneho úkonu ex offa a nie sú k tomu potrebné žiadne námietky povinnej strany, ako sa toho dožadoval žalobca. § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., účinný k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a vystavenia zmenky, jednoznačne zakazoval plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila zabezpečovacia zmenka. V takom prípade nemohla zmenková suma byť vyššia ako aktuálny stav dlhu na úverovej istine a prísl. (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak bola zmenka vyplnená v rozpore s týmito podmienkami, veriteľ ju nemohol od dlžníka prijať a ak ju prijal, tak na požiadanie dlžníka ju musel vrátiť. Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky je preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., pretože úver bol poskytnutý vo výške 800 € a zmenková suma okrem zmenkového úroku je na 1 562,91 €. Zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zák. a preto je neplatná. Podľa zák. žalobca takúto zmenku nesmel ani prijať a ak ju prijal tak porušil zák. Ak zák. zakazuje prijať zmenku vyplnenú v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. nemôže si veriteľ z takejto zmenky uplatňovať ani právo na súde. Vo všeobecnosti súhlasí so stanoviskom žalobcu, že zmenkové právo je vo svojej podstate konštruované tak, že povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu je právne nezávislá od záväzkového vzťahu a že nárok z platnej zmenky by mal byť záväzkom nesporným. Neplatí to však vo všetkých prípadoch pretože, ak niektoré právne predpisy limitujú alebo zakazujú použitie zmenky tak sa musia rešpektovať a pri posudzovaní nárokov zo zmenky sa musí na ne prihliadať. Ak zmenku obmedzujú alebo zakazujú iné predpisy, nie je možné posudzovať platnosť zmenky len podľa ust. zák.č.191/50 Zb. Ide preto o skúmanie platnosti právneho úkonu podľa § 39 O. z. Platnosť právneho úkonu podľa § 39 O. z. skúma z úradnej povinnosti a nie sú k tomu potrebné žiadne úkony alebo námietky účastníka konania, ako sa dožadoval žalobca. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil právo ako indosatár je zmenkou neplatnou, preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 a 255 CSP.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods.1 písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, o. i., oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On a podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. 2. Podľa § 120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. 3. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov „nevyhnutých“ pre rozhodnutie vo veci. 4. § 120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie

nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania („koncentračný“ zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážene, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia „náležite“ zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 5. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 6. Žalovaný mohol na základe čl.5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to „zo“ dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. 7. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo jeho charakter ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval, svojim konaním ju prakticky uznal. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovaného v tomto konaní. Navyše žalovaný o túto podporu nepreukázal žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanému prakticky nanútil, bez jeho vôle. 8. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR), ako aj čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 9. Súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaný s POHOTOVOSTŤ-ou uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. 10. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania! Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaný a ani on sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle § 120 ods.3 O. s. p. súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Musí však ísť o tvrdenia účastníkov konania a nie o fabulované tvrdenie súdu, ktoré nepotvrdí žiadny účastník. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritorne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. 11. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. 12. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 13. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 14. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (cituje jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia cituje). 15. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je

oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 16. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., „sud“ porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. 17. Poukazuje na rozsudok Nejvyššího soudu České republiky (ďalej len NS ČR) 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbírkce soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; aj z jeho odôvodnenia cituje). 18. Vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 19. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zák. o spotrebných úveroch a, že tomuto zák. odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zák. predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený jeho nárok je tak v rozsahu dôvodný. 20. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 21. Poukazuje aj na rozsudok NS ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbírkce soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004) a aj z jeho odôvodnenia cituje. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukazuje na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia v čase vyplnenia, ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie znenie zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Záver súdu je teda nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok, tak že návrhu na uplatnenie pohľadávky sa v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 71,37 € bez DPH za podané odvolanie a 8,58 € bez DPH režíjny paušál, a to všetko navyšené o DPH. Príloha: Rozsudok NS SR 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie KS v Prešove 10Co 79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

6. Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby a výroku o náhrade trov konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

8. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie

sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

12. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP): Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.4) je uvedené č. spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o č. zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcom k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

14. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou (§ 393 ods.3 CSP) formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

15. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanému v ňom žiadne trovy nevznikli.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.